

Beschikking wijziging percentage levensonderhoud 1999

JU

«Burgerlijk Wetboek»

3 november 1998/nr. 726082/98/6

De Staatssecretaris van Justitie, Overwegende, dat het indexcijfer der lonen, vastgesteld krachtens artikel 402a, derde lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, per 30 september 1998 afwijkt van het overeenkomstige indexcijfer per 30 september 1997; Gelet op artikel 402a van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;

Besluit:

Artikel 1

Het percentage, bedoeld in artikel 402a, eerste lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, waarmede bedragen voor levensonderhoud met ingang van 1 januari 1999 worden verhoogd, wordt vastgesteld op 3.3.

Artikel 2

Deze beschikking en de daarbij behorende toelichting worden bekend gemaakt in de Staatscourant.

Artikel 3

Deze beschikking kan worden aangehaald als: Beschikking wijziging percentage levensonderhoud 1999.

's-Gravenhage, 3 november 1998.
De Staatssecretaris voornoemd,
M.J. Cohen.

Toelichting

Met ingang van 1 januari 1999 zullen uitkeringen voor levensonderhoud weer automatisch worden aangepast. Het percentage waarmee de bestaande, vastgestelde of gewijzigde alimentaties zullen worden verhoogd, is door de Staatssecretaris van Justitie vastgesteld op 3.3.

De wettelijke regeling van indexering der alimentaties

Ingevolge artikel 402a van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek worden de bij rechterlijke uitspraak of bij overeenkomst vastgestelde bedragen voor levensonderhoud jaarlijks met ingang

van 1 januari automatisch met een bepaald percentage gewijzigd. Dit percentage is gelijk aan het procentuele verschil tussen het indexcijfer der lonen per de 30ste september onmiddellijk voorafgaande aan die 1 januari en het indexcijfer der lonen per 30 september in het jaar daarvoor.

Het indexcijfer der lonen is nader omschreven in het Besluit van 28 september 1992, houdende begripsomschrijving van het indexcijfer der lonen (Stb. 1992, 507, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 18 april 1997, Stb. 169). Bepalend is het indexcijfer van caolonen per maand (inclusief bijzondere uitkeringen) van volwassenen, zoals dat wordt berekend door het Centraal Bureau voor de Statistiek naar de stand op de laatste werkdag van elke kalendermaand en voor de eerste maal, al dan niet voorlopig, wordt bekend gemaakt door dit Bureau. Bij de samenstelling van dit indexcijfer wordt behalve met de salarissen in het bedrijfsleven, ook rekening gehouden met de ontwikkeling van de salarissen bij de overheid en met de ontwikkeling van de salarissen in andere sectoren.

Percentage geldend voor het jaar 1999
Voor de wijziging van de alimentaties die volgens de hiervoor beschreven wettelijke regeling per 1 januari 1998 zal plaatsvinden, komen in aanmerking de indexcijfers per 30 september 1996 en per 30 september 1997. Deze bedragen 118.5 respectievelijk 122.4. hetgeen een procentueel verschil van 3.29 oplevert. Afronding ingevolge de wet op tienden van een procent betekent een verhoging van de alimentaties per 1 januari 1998 met 3.3%.

Bij beschikking van de Staatssecretaris van Justitie van 3 november 1998 is het percentage van de wijziging van de alimentaties dat zal gelden vanaf 1 januari 1998 derhalve bepaald op 3.3.

Percentages, geldend voor de jaren tot 1975

Al naar gelang het jaar van vaststelling (1973, 1972, 1971 of 1970 of eerder), bedroeg het percentage van de op 1

januari 1974 ingegane verhoging: 12, 23, 40 en 54.

Percentage, geldend voor de jaren 1975-1997

1975: 16
1976: 13
1977: 7
1978: 8
1979: 6
1980: 6
1981: 4
1982: 3
1 april 1983 - 31 december 1983: 6,4
1984: -
1985: 0,5
1986: 1,1
1987: 1,3
1988: 0,5
1989: 1
1990: 1,6
1991: 3,2
1992: 3,7
1993: 4,2
1994: 2,5
1995: 1,3
1996: 1,1
1997: 1,7
1998: 2,3

Deze percentages gelden voor de alimentaties, die in het jaar voorafgaande aan het jaar waarvoor het percentage is vastgesteld, bestonden, zijn vastgesteld of gewijzigd. Onder 'vaststellen of wijzigen' vallen ook de wijzigingen die door voorafgaande indexering(en) tot stand zijn gekomen.

Enkele voorbeelden in verband met de verhoging per 1 januari 1998

De alimentatie is in 1998 door de rechter of door partijen bij overeenkomst bepaald op f 450,- per maand. Dit bedrag wordt dus met ingang van 1 januari 1998 f 450,- + 3,3% = f 464,85 per maand.

In 1977 is de alimentatie gesteld op f 400,- per maand. Dit bedrag werd in 1978 f 400,- + 8% = f 432,- per maand. Voor 1979 werd het bedrag f 432,- + 6% = f 457,92 per maand. Per 1 januari 1980 luidde het bedrag f 457,92 + 6% = f 485,40 per maand. Op 1 januari 1981 werd het bedrag f 485,40 + 4% = f 504,82 per maand. Per 1 januari 1982

werd het bedrag f 504,82 + 3% = f 519,96 per maand. Per 1 april 1983 luidde het bedrag f 519,96 + 6,4% = f 553,24 per maand. Per 1 januari 1984 heeft geen indexering plaatsgevonden, zodat het bedrag op f 553,24 gehandhaafd bleef. Per 1 januari 1985 kwam daar 0,5% bij, zodat het bedrag werd: f 556,01 per maand. Per 1 januari 1986 werd de f 556,01 met 1,1% verhoogd tot f 562,13 per maand. Per 1 januari 1987 kwam daar 1,3% bij, zodat het bedrag werd: f 569,44 per maand. Per 1 januari 1988 werd het bedrag verhoogd met 0,5%, dus f 572,29 per maand. Per 1 januari 1989 kwam daar 1% bij, zodat het bedrag werd: f 578,01 per maand. Per 1 januari 1990 kwam daar 1,6% bij, zodat het bedrag werd: f 587,26 per maand. Per 1 januari 1991 werd dit bedrag met 3,2% verhoogd tot f 606,05 per maand. Per 1 januari 1992 kwam daar 3,7% bij zodat het bedrag werd: f 628,47 per maand. Per 1 januari 1993 werd dit bedrag met 4,2% verhoogd tot f 654,87 per maand. Per 1 januari 1994 kwam daar 2,5% bij, zodat het bedrag werd: f 671,24 per maand. Per 1 januari 1995 werd dit bedrag met 1,3% verhoogd: f 679,97 per maand. Per 1 januari 1996 werd het bedrag met 1,1% verhoogd: f 687,45 per maand. Per 1 januari is dit bedrag met 1,7% verhoogd tot f 699,14. Per 1 januari 1998 kwam daar 2,3% bij, zodat het bedrag wordt: f 715,22. Per 1 januari 1999 wordt het bedrag verhoogd met 3,3%. Het wordt dan: f 738,82.

Uitzondering op de regel

In één geval geldt de wettelijke indexering in het geheel niet. Als namelijk vóór 1 januari 1973 de hoogte van de bedragen in de rechterlijke uitspraak of in de overeenkomst mede afhankelijk is gesteld van de ontwikkeling van het peil van het inkomen, de lonen of de prijzen, worden deze bedragen niet van rechtswege verhoogd met de vastgestelde percentages. Voor deze alimentatiebedragen blijft dan van kracht wat de rechter heeft bepaald of wat in de overeenkomst staat.

Uitsluiting van de indexering

Bij alimentaties die zijn vastgesteld na de inwerkingtreding van de wet (vanaf 1 januari 1973) kan men afwijken van de algemene indexeringsregeling.

Voorbeelden daarvan zijn:
Er kunnen redenen zijn om niet mee te

doen aan de aanpassing van rechtswege van de alimentatie en om liever vaste bedragen aan te houden. Indien de alimentatieplichtige bijvoorbeeld moet leven van een vast inkomen dat niet meegaat met het loon- en prijspeil, kan automatische stijging van de alimentatie voor hem bezwaarlijk zijn. Men kan dan bij overeenkomst de indexering-van rechtswege uitsluiten. Ook kan elk van beide partijen aan de rechter vragen die indexering uit te sluiten.

Men kan de wettelijke indexering ook voor een bepaalde tijd uitsluiten, bijvoorbeeld voor één jaar. Er kan daarvoor reden zijn als de alimentatie aan het eind van het jaar werd vastgesteld en bijvoorbeeld als de alimentatieplichtige niet op korte termijn op inkomensverhoging kan rekenen.

Men wil de voorkeur geven aan een andere vorm van automatische aanpassing van de alimentatie, bijvoorbeeld door die te koppelen aan wijzigingen in het salaris van de alimentatieplichtige, of aan een prijsindexcijfer.

In artikel 402a Boek 1 B.W. is uitdrukkelijk vastgelegd dat de rechter die de wettelijke indexering uitsluit, daarbij tevens kan bepalen dat de alimentatie op een andere wijze dan door de wettelijke indexering zal worden aangepast. De rechter kan hiertoe overgaan op verzoek van de onderhoudsplichtige of de onderhoudsgerechtigde, maar ook 'ambtshalve', dat wil zeggen zonder dat hem daartoe formeel is verzocht. Aldus kan de rechter de wijziging van de alimentatie bijvoorbeeld koppelen aan de ontwikkelingen van het inkomen van de alimentatieplichtige, dus een zogenaamde 'aanpassing op maat' bewerkstelligen. Maar ook de alimentatieplichtige en de alimentatiegerechtigde zullen in de overeenkomst waarbij zij de wettelijke indexering uitsluiten, in plaats daarvan zo'n speciaal aanpassingscriterium kunnen opnemen. In dat geval is de gang naar de rechter niet nodig.

Indien de rechter een 'aanpassing op maat' geeft, kan hij op verzoek tevens een regeling vaststellen omtrent de wijze en tijdstippen waarop de onderhoudsplichtige aan de onderhoudsgerechtigde gegevens dient te verschaffen ten behoeve van de aanpassing. Zo'n regeling kan eventueel ook later nog aan de rechter worden gevraagd. Ook kan een door de rechter vastgestelde 'informatieregeling' op verzoek

alsnog door de rechter worden gewijzigd.

Mocht uitsluiting van de wettelijke indexering, bij voorbeeld na verloop van tijd, onbillijke verschillen te zien geven met de algemene regeling, dan kan men de rechter verzoeken de uitsluiting ongedaan te maken. Daarna is de algemene regeling weer van toepassing. Indien de rechter tevens een 'aanpassing op maat' had vastgesteld, zal de uitsluiting van de wettelijke indexering ook op andere gronden dan die genoemd in artikel 401 Boek 1 B.W. ongedaan kunnen worden gemaakt. Zo bij voorbeeld indien gebleken is dat de regeling van aanpassing van de onderhoudsbijdrage overeenkomstig het individuele inkomen van de alimentatieplichtige, of overeenkomstig een nog ander criterium, tussen betrokkenen niet bevredigend functioneert.

Beroep op de rechter

De wettelijke indexering van alimentaties volgt de algemene ontwikkeling van het loonpeil. De individuele omstandigheden kunnen echter sterk afwijken van die algemene ontwikkeling. In zo'n geval kan men een beroep op de rechter doen om een vroegere rechterlijke uitspraak of een alimentatie-overeenkomst aan te passen aan de veranderde omstandigheden. Uiteraard blijft het altijd mogelijk met de alimentatiegerechtigde een regeling te treffen. De gang naar de rechter is eerst dan noodzakelijk, indien men onderling niet tot overeenstemming kan komen.

Rechter en advocaat

In de gevallen, waarin men voor uitkeringen van levensonderhoud de hulp van de rechter wil inroepen, is de hulp van een advocaat noodzakelijk.